

V Atlantiku teden dni preživel na rešilnem splavu

Paolo Rizzi Z jadrnico Vento Fresco je brodolom doživel leta 1993, leta 1973 pa je njegova družina s tem plovilom zmagala na Barcolani

Jadralec Paolo Rizzi še danes rad pluje čez lužo FOTODAMJ@N

Sanela Čoralič

TRST Paolo Rizzi je jadralec, ki zase pravi, da ima jadranje v krvi. Življenjska zgodba 64-letnega Tržačana je v središču razstave v občinski galeriji na Velikem trgu. Ta obeležuje dve pomembni obletnici: 50-letnico zmage na Barcolani in 30-letnico brodoloma sredi Atlantskega oceana. Obe izkušnji je doživel z 11-metrsko družinsko jadrnico Vento Fresco.

Z jadralcem, ki še vedno dela kot skiper, čeprav samo na relacijah, ki jih sam izbira, smo včeraj poklepetali v galeriji. Med plakati, televizijskimi posnetki in predmeti, ki jih je uspel rešiti s potapljačice se barke, je podoživel spomine z dne 10. maja 1993, ko je njega in sojadralca, prav tako Tržačana Andreo Pribaza, ujelo močno neurje z vetrom, ki je pihal s hitrostjo do 180 kilometrov na uro. Eden od valov, ti so bili visoki med 15 in 20 metrov, je prevrnil barko.

Konzerve in požirek vode

»Za trenutek sem videl samo modrino in nato popolno temo. Z Andreo sva uspela najti vrvi, z njihovo pomočjo sva splezala na prevrnjeno barko, z nje vzela osnovne reči in skočila na rešilni splav. Družinska barka je nekaj minut kasneje potonila,« se je brodoloma spominjal sogovornik, ki je nato s sojadralcem kar teden dni preživel na rešilnem splavu. Pošiljala sta signale za pomoč, a vse zaman. Kljub brezizhodni situaciji nista obupala niti za hip. Preživela sta tudi po zaslugi konzerv hrane, multivitaminskih tabletk, mleka v prahu in vode. »Vse to je s potapljačice se barke odnesel Andrea. Naloge sva si jasno porazdelila, medtem ko se je barka potapljala,« je rekel Rizzi in dodal, sta bila z vodo zelo varčna. Pol kozarčka na dan.

Po sedmih dneh bitke s časom sta poslala signal ladji, ki

naj bi po Rizzijevih izračunih bila v bližini njunega splava. A v resnici signala ni prejela ladja, ampak letalo, ki je letelo na relaciji Pariz–Martinik. Pilot letala mu je po radijski povezavi povedal, da je signal prejel on, a da z višine ne more videti, kje se nahaja. Signal je zato poslal tovorni ladji, kateri je Rizzi pošiljal signale in jo je pilot videl z višine. Ta je takoj po prejetju signala obvestila ameriško obalno stražo in začela se je reševalna akcija, ki jo je uspešno izvedla tovorna ladja z nizozemsko zastavo.

Pilota srečala v TV oddaji

Sogovornika smo vprašali, če se je kdaj srečal s pilotom, ki je signal za pomoč poslal ladji. Odgovoril je, da ga je spoznal v eni od televizijskih oddaj, v kateri sta gostovala s Pribazom. Ustvarjalci oddaje so jima pripravili presenečenje in v studio pripeljali pilota ter kopilota, ki sta drugim poslala njun položaj. »Trenutek je bil izredno čustven. Rokovanja s pilotoma ne bom nikoli pozabil,« je dejal Rizzi in dodal, da obema vsako leto pošlje božično voščilo.

Po tej dramatični izkušnji se je jadralec takoj vrnil na morje in se lotil novih čezoceanskih plovb. Med bojem za preživetje pa je spoznal, da ni vse v jadraniu. Do takrat ni imel resnega razmerja z dekletom, kmalu po brodolomu pa se je končno zaljubil v someščanko, s katero se je potem poročil in si ustvaril družino. Nihče od treh sinov ni jadralec, je v smehu povedal sogovornik, ki se rad spominja tudi regate na relaciji Portofino–New York, ki jo jr izpeljal z mamó. Ne samo, da sta z jadrnico Vento Fresco leta 1985 prispela na cilj, regato sta po 52 dneh plovbe tudi osvojila v svojem razredu.

Za seboj ima že nešteto Barcolan, čeprav ima veliko raje širne oceane kot pa omejen prostor. Jutri bo na spremljevalnem čolnu spremljal regato in jo tudi komentiral.